

Μικρή Ιστορία

διηγείται ο Γιώργος Κερίδης

Ζούσε κάποτε ένας βασιλιάς, ο οποίος είχε τρεις γιους. Μεγαλώνοντας οι γιοι του παντρεύτηκαν και ο βασιλιάς κάποια στιγμή έπρεπε να αποφασίσει ποιος από τους τρεις θα γίνει βασιλιάς. Θέλησε να τους δώσει την ευκαιρία να αποδείξουν ότι αξίζουν να αναλάβουν αυτό το καθήκον. Τους έδωσε από τρία φλουριά και τους είπε να ξενιτευτούν για να δει πως θα τα βγάλουν πέρα.

Οι δύο γιοι ξόδεψαν τα φλουριά, αγοράζοντας ακριβά ρούχα και ωραία άλογα με τα φλουριά. Ο τρίτος πήγε σε ένα σοφό, του έδωσε τα τρία φλουριά και του ζήτησε να τον συμβουλευτεί για τη ζωή του.

Εκείνος του είπε:

- Ποτέ να μην πηγαίνεις από εύκολα μονοπάτια
- Ποτέ να μη ρωτάς πράγματα που δεν σε αφορούν
- Ποτέ να μην πιστεύεις στα μάτια σου, να ρωτάς πρώτα και μετά να κρίνεις.

Ο νέος παραξευτέθηκε, μα έδωσε το λόγο του ότι θα ακολουθούσε τις συμβουλές του σοφού.

Τα τρία αδέρφια ξεκίνησαν το δρομο τους. Έξω από το βασιλείο τους έφτασαν μπροστά σε ένα δάσος. Για να το περάσουν υπήρχαν δύο τρόποι: ένας δρόμος που ήταν γρήγορος κι εύκολος, μα περνούσε μέσα από το δάσος όπου φημολογούνταν ότι κρύβονταν ληστές. Ο δεύτερος δρόμος οδηγούσε μέσα από τα βουνά και φάνταζε δύσκολος. Τα δύο αδέρφια αποφάσισαν να πάρουν τον εύκολο και γρήγορο δρόμο, ο τρίτος θυμήθηκε τα λόγια του σοφού και αποφάσισε να ακολουθήσει το δύσκολο μονοπάτι που οδηγούσε μέσα από τα βουνά. Οι δύο πρώτοι, περιγελώντας τον, του είπαν ότι θα τον περίμεναν στην άκρη του δάσους. Παρόλες τις δυσκολίες έφτασε πρώτος ο νέος που ακολούθησε το δύσκολο δρόμο. Τα αδέρφια του έφτασαν αργά και κατατρεγμένα, αφού τους λήστεψαν οι ληστές και τους πήραν ό,τι είχαν.

(Εδώ αποδεικνύεται ότι οι δρόμοι που μας φαντάζουν δύσκολοι μπορεί να είναι τελικά οι πιο καλοί για μας.)

Τα δύο αδέρφια αποφάσισαν να γυρίσουν πίσω, αφού δεν είχαν πια τίποτα. Ο τρίτος θυμήθηκε τα λόγια του σοφού, που τον έσωσαν και συνέχισε το δρόμο του.

Πέρασε αρκετός καιρός και έφτασε σε ένα σπίτι. Ο οικοδεσπότης τον ρώτησε αν μπορεί να τον βοηθήσει, αφού τον είδε κουρασμένο. Αυτός του ζήτησε να τον φιλοξενήσει για να ξεπαστάσει λίγο. Ο άνδρας τον καλοδέχτηκε στο σπιτικό του. Κάποια στιγμή είδαν μία γυναίκα να μπαίνει στο σπίτι κρατώντας ένα κρανίο και να τρώει σούπα μέσα από αυτό. Η πρώτη του σκέψη ήταν να ρωτήσει τι συνέβαινε, μα θυμήθηκε τα λόγια του σοφού και σώπασε. Ο άνδρας κοιτώντας τον, τον ρώτησε αν δεν του έκανε εντύπωση η εικόνα που αντίκριζε. Ο νεαρός του απάντησε ότι δεν τον αφορούσε το θέμα. Τότε ο άνδρας σηκώθηκε, άνοιξε μία πόρτα και του έδειξε δεκάδες κρανία που ανήκαν σε άνδρες που είχαν κάνει το λάθος να ρωτήσουν τι συνέβαινε. Το κρανίο, του εξήγησε, ανήκε στον εραστή της γυναίκας του. Τον είχε σκοτώσει και στη συνέχεια είχε κόψει τη γλώσσα της συζύγου του.

Ο νεαρός θυμήθηκε και πάλι το σοφό που αυτή τη φορά του έσωσε η συμβουλή του τη ζωή.

Πέρασαν χρόνια και αποφάσισε να γυρίσει πίσω. Είχε στο νου του μόλις φτάσει στον τόπο του να πάει να συναντήσει πρώτα τη γυναίκα του. Μπαίνοντας στο σπίτι τους, είδε έναν νεαρό ξαπλωμένο στο κρεβάτι του. Η πρώτη του σκέψη ήταν να σκοτώσει τον νεαρό, που προφανώς ήταν εραστής της γυναίκας του. Τότε όμως ήρθαν τα λόγια του σοφού στο νου του: να ρωτάει πρώτα και μετά να κρίνει. Φώναξε λοιπόν τη γυναίκα του για να μάθει ποιος είναι ο νέος που με τόση άνεση κοιμόταν στο κρεβάτι του. Εκείνη του απάντησε ότι ήταν ο γιος τους. Ο ήρωάς μας θυμήθηκε το σοφό κι έτσι δεν σκότωσε το γιο του, το γιο που δεν γνώρισε ποτέ.

Η ζωή είναι παράξενη και συχνά μας βγάζει σε διάφορα μονοπάτια. Έχει όμορφες, μα και δύσκολες στιγμές. Οι παραπάνω συμβουλές πολλές φορές μπορούν να βοηθήσουν όλους μας. Ακόμη και σήμερα.

